

Sygn. akt III KK 189/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Katarzyna Gajewska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 11 maja 2022 r.
w sprawie **A. W.**,
skazanego z art. 207 § 1 k.k.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego,
na niekorzyść skazanego,
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w T.,
z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt II K [...]

**uchyla wyrok nakazowy w zaskarżonej części, a dotyczącej
orzeczenia o karze i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi
Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

A. W. został oskarżony o to, że:

„w okresie od bliżej nieustalonego dnia i miesiąca 2019 r. do 26 lutego 2021 r. w T. woj. [...], znęcał się psychicznie nad swoją żoną E. W. oraz dziećmi K. W. i X. W., z którymi wspólnie zamieszkuje w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury, w trakcie których kierował pod ich adresem słowa wulgarne i powszechne uznawane za obelżywe, niepokoił, poniżał, krytykował oraz groził spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu”,

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w T., wyrokiem nakazowym z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt II K [...], uznał A. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 207 § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu, przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. wymierzył mu karę miesiąca ograniczenia wolności, polegającą w myśl art. 34 § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym (pkt I wyroku). Sąd zobowiązał również oskarżonego, na mocy art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 k.k., do przeproszenia pokrzywdzonych (pkt II wyroku), a na mocy art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k., do powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności (pkt III wyroku), natomiast na mocy art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł (pkt IV wyroku).

, Orzeczenie to uprawomocniło się wobec oskarżonego A. W. w dniu 19 maja 2021 r. (k. 99 v.).

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o karze, na niekorzyść A. W., zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 37a § 1 k.k., polegające na wymierzeniu wobec oskarżonego A. W., na mocy art. 207 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. kary *1 (jednego) miesiący ograniczenia*

wolności (taka pisownia w wyroku oraz w kasacji), polegającej w myśl art. 34 § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy zastosowanie art. 37a § 1 k.k. dawało podstawę do orzeczenia wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności nie niższej niż 3 miesiące”,

oraz wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego wniesiona na niekorzyść skazanego A. W., jako zasadna w stopniu oczywistym, podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Istotnie w przedmiotowej sprawie doszło do obrazu wskazanego w kasacji przepisu prawa materialnego. Skoro bowiem Sąd Rejonowy w T. zdecydował o orzeczeniu wobec A. W. kary ograniczenia wolności w miejsce kary pozbawienia wolności, którą zagrożone jest przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., a do czego był uprawniony wobec treści art. 37a § 1 k.k., to był on obowiązany do jej wymierzenia w rozmiarze nie niższym niż 3 miesiące, co wynika jednoznacznie z tego przepisu.

Błędem więc było orzeczenie przez Sąd Rejonowy w T. kary miesiąca ograniczenia wolności, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku we wskazanej części i przekazaniem sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Z uwagi na zakres zaskarżenia i treść zarzutu kasacyjnego, poza przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego pozostaje wskazywana przez skarżącego w uzasadnieniu nieudolna próba Sądu Rejonowego w T. naprawy tego orzeczenia w trybie art. 105 § 1 k.p.k. poprzez zastąpienie kary 1 miesiąca ograniczenia wolności - karą 1 roku ograniczenia wolności. Należy jedynie podkreślić, że tego rodzaju ingerencja w merytoryczną treść wyroku jest niedopuszczalna i słusznie zostało uwzględnione zażalenie prokuratora na

postanowienie Sądu Rejonowego w T. z dnia 24 marca 2022 r., wskazujące na obrazę art. 105 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w sentencji orzeczenia.

a.s.